



Lovas István: Könyv a világ legveszélyesebb emberéről III.

2017 március 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Andreas von Rétyi: „George Soros A multimilliárdos, globális hálózata, és a világvége, hogyan azt ismerjük” című könyvének ismertetése

ott hagytuk abba, hogy Soros az offshore Quantum Alapjához 99 „igényes” befektetőt keresett, hogy jelen lehessen az amerikai piacon, ugyanis ezt a befektetői számot ott jogszabály írja elő. A szerző így folytatja. A Quantum Alapban néhány „kétszín?” figura neve bukkan elő, mint a Rotschild bankház. (E név tényként említésekor az olyan Soros-finanszírozású hazai médiumok, mint a 444.hu, már jugoszláv béka- és zöld gyíkemberekre sikoltoznak, mintha a Rotschild névnek még az említése is a legmélyebb lelki fájdalmat okozná nekik. Nem is értjük... De bennünket ez cseppet sem zavar, mert mi a tényeket szeretjük, nem pedig e háborút szító bandának a minden mögött Putyin kezeit látó neokon összeesküvés-elméleteit.)

Ekkor ott tevékenykedett Nils Otto von Taube észt báró, mégpedig Lord Jacob Rothschildnál vezető befektetési menedzserként. Taube volt az, aki Sorost az 1970-es években bevezette az aranypiacba, és később hozzájárult ahhoz, hogy megalapítsa a Soros Open Estonia Foundaton-t („Soros Nyílt Észtország Alapítvány”), amely egyike volt a számtalan Nyílt Társadalom Alapítványoknak.

Soros megkérte, hogy Taube lépjen be a Quantum Alap tanácsadói stábjába. Akkor ott foglalt már helyet a brit Richard Katz, aki szintúgy évtizedeken át aktívan tevékenykedett a nemzetközi banki és finanszírozási szférában. Rothschildnak is dolgozott, mégpedig 1997 és 1993 között Londonban az N.M. Rothschild & Sons-nak, és ezen kívül a Rothschild Italia S.p.A.-nak Milánóban, annak 1989-es megalapításától kezdve 1992-ig. Katz 1986-ban ült be a Quantum Alap végrehajtó bizottságába azért, hogy ott igazgatóként fungáljon.

Ezekről a Soros–Rotschild összefonódásokról von Rétyi oldalakon át példás alaposággal számol be csakúgy, mint a Quantum Alap számos többi szereplőjéről és kapcsolatáról. Olyan szenzációsan, hogy – mondanunk sem kell – könyvről a német sajtó (is) úgy hallgat, mintha a csuka parancsára tennék. De mivel nálunk a nyugatinál jóval szabadabb a sajtó, mi vidáman írunk róla, sőt – mint tesszük itt – von Rétyi gróf könyvét sorozatban ismertetjük.

Azért ne ugorjuk át ezen oldalakat egy-két csemege megemlézése nélkül. Mint annak említését, hogy George Sorosnak több éven át volt partnere az 1997-ben elhunyt James Goldsmith milliárdos, aki Rothschild-unokatestvér volt.

Goldsmith „vándorsáska” spekuláns volt, aki jó néhány Soros-tranzakciónak volt részese. „A pénzvírus már korán megcsípte: 16 éves korában, amikor egy löversenyen tíz fontból 8000 fontot csinált, ami mai pénzben azt jelenti, mintha 320 fontból 256 ezer font nyereséget fölzött volna le.” E „vándorsáska” karrierjének ismertetésében olvashatjuk, hogy a Goodyear óriáscég megvételekor 90 millió dolláros haszonra tett szert.

Nagyon nem tudta elviselni, ha az újságokban kritikusan írnak róla.

Jegyezzük meg, ez ismerős formula nálunk is.

A magukat egyik másodpercben szuperliberálisoknak kikiáltó, másik percben Orbán Viktor kitalált cigányságán nemcsak áttételesen, de olykor direkte is rötyög?, a Soros-félek segítségével megjelenő felületeiken ellenfeleikről a legdurvább és legalaptalanabb vádak hangoztatásától se visszariadó tollnokok és „értelmiségiek” sikoltozva rohannak a bíróságra, ha netán valaki megemlíti, hogy a nemzetközi haveri sajtójukban is hűsnek kikiáltott apjuk netán az ÁVH-t segít? gazember volt, aki 1957-ben gyáván juttatta akasztófára a valódi hűsöket.

Goldsmith így Barbara Conway brit újságírót is beperelte és antiszemitának bélyegezte. Amellett, hogy Conway maga is zsidó volt. Goldsmith azt jövendölte az újságíró?nek, hogy „saját okádékban fog megfulladni”.

Von Rétyi természetesen ezt a mondatát is lábjegyzettel támasztotta alá, amely?l kiderül: arra a brit Independent című napilap 1997. július 21-i száma emlékezett, amikor elparentálta Goldsmith-t, ugyanis szemben a mi szokásainkkal, amikor Horn halálakor szigorúan visszatartotta magát a jobboldali sajtó, nehogy életpályájában kitérjen pufajkás múltjára, az angolszász sajtó nem ilyen kényes. És így a ma már csak online formában létező Independent sem, amely akkor még valóban független volt, nem pedig egy Alexander Lebegyev nevű orosz oligarcha tulajdonában állt.

De ha már e sztorit ismertettük, fejezzük be azzal, hogy Barbara Conway nem hányadékaiban fulladt meg, hanem rákban hunyt el 1991-ben, az áttételes betegségről iszonyúan szenvedve. Ami azért is érdekes, mert virtuális

megfullasztója, Goldsmith-t hat évvel élte túl, hogy szintén rákban hagyja itt e világot, vele George Sorost.

A szerző Soros életpályáját követve ezután leírja, miként határozta el, hogy öt éven belül félmillió dollárt keressen. Amiért visszatért Angliába, hogy ott filozófiát tanuljon. *Gregor Peter Schmitz*nek egy interjúban elmondta, „ez volt az úgynevezett személyes öt éves tervem”. Schmitz társszerzője egy Soros-könyvnek, és jelenleg a német gazdasági lap, a *WirtschaftsWoche* berlini irodájának vezetője. Sorosnak azonban nem jött be „öt éves terve”. Erről így beszélt Schmitznek: „*Sajnos nem sikerült. Az első öt évben több pénzt kerestem, mint gondoltam volna.*”

Mire Schmitz hasonló szakzsmussal vetette közbe: „*Milyen kellemetlen...*” Mint az olvasható Schmitznek egy Sorosról írt könyvében, amely idézet pontos oldalszámát és forrását von Rétyi természetesen szintén lábjegyzetben adja meg. Von Rétyi itt félig gúnyval, félig komolyan megjegyzi: Soros filozófusi karrierjének terve sem vált valóra.

Mindenesetre, írja a szerző, a Quantum Alapnak a létrehozása a Karib-tengeren azt mutatja, hogy Soros nem mutatott különösebb érdeklődést az iránt, hogy üzleti vállalkozásait átláthatóvá tegye. És ennek következtében elkerülte, hogy az amerikai pénzügyi felügyelet e vállalkozásokba beleláthasson.

A Quantum Alap befektetői kivétel nélkül európaiak voltak, mégpedig „*egy valóban válogatott körben!*” valók. „*És e körön belül maradtak az óriási profitok is.*” Soros maga mondta, hogy e körhöz tartozott *II. Erzsébet* angol királyné is. De benne volt még 14 további, a Brit Birodalomhoz tartozó ország – így Ausztrália és Kanada – államfője, akárcsak offshore pénzügyi központok – mint a brit tengeren túli területként közvetlenül hozzátartozó Kajmán-szigetek kormányzói.

A Quantum Alap által forgatott fedezeti alapokról („*hedge funds*”) von Rétyi *Thomas Schmitt*et, a Frankfurter Allgemeine Zeitung újságíróját idézi azzal, hogy amit ír, szó szerint vehető: „*Soros szalonképessé tette a fedezeti alapokat. Ezek az alapok semmitmondó nevükkel ma a magas hozamokat jelentik, akkor is, ha senki sem tudja pontosan, mit is csinálnak ezek.*”

Egyes források szerint a Quantum Alap 1980 körül már 100 millió dollárnyi alapot kezelt. Ez volt az a pillanat, amikor Soros úgy döntött, bevon embereket az alapkezelésbe. De úgy, hogy lett az alap fedélzetén a kapitány és ugyanakkor a főfelelős a vállalatokért.

A nyereség óriási módon nőtt. Két év alatt a cég tőkéje megkétszereződött. Ekkor, mondta Soros, elkövetkezett számára az idő, hogy az Alap és maga között döntsön, mivel a munkateher már elviselhetetlenül nagyra vált számára. Így saját maga mellett döntött és ennek következtében 1981 az egyetlen veszteséges éve lett. A befektetők egyharmada ennek eredményeként visszavonta pénzét, a részesedések korábbi értékük egyötödét elveszítették, és az alapnak összesen már csak a fele volt a régi értékének.

Soros visszavonult az aktív igazgatásból, és odatette új menedzserét, mégpedig mérsékelt eredménnyel, aminek az lett a következménye, hogy 1983 és 1984 számára nem lettek kedvező évek. 1982 és 1990 között mellette dolgozott *Victor Niederhoffer*. 1998-tól 2000-ig a 3,1 milliárd dollár „súlyú” *Stanley Freeman Druckenmiller* tevékenykedett szintén fedezeti alapkezelőként. Niederhoffer is igen aktív ember volt: 705 millió dollár fektetett be különféle alapítványokba.

1988-ban Soros a francia Société Générale nagybank részvénytársaságjaival „szonglázkodott”, amelynek során 2,2 millió dolláros nyereségre tett szert. Ami nem igazán említésre méltó nyereség és nem is keltett feltűnést, de évekkel később a történet ismételt az asztalra került, amikor egy francia bíróság Sorost bennfentes kereskedelemért elítélte. Soros panaszt emelt, amit az Emberi Jogok Európai Bírósága 2011-ben elutasított, és megtámogatta a francia bíróság döntését. Ezzel a bíróság azt mutatta, van gerince, és nem engedte, hogy a dollármilliárdos spekuláns befolyásolja.

Elérkeztünk 1992. szeptember 16-hoz, amikor Soros döntő szerepet játszott a „Fekete szerdában”. A brit font leértékeléséről volt szó, amit a Quantum Alapra vonatkozó fogadások vezettek be. Ezek sokrétű fogadások voltak a Soros nézete szerint túlértékelt font ellen és arra, hogy az euró elterében a font kilép az európai valutarendszerről. Ez évtizedek óta a legspekulatívabb támadások egyike volt, melynek részleteiről a jövő heti folytatásban lesz szó.

(Folytatjuk)

Lovas István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu



Ajánló
